

Allerunderdanigst Forestilling om benaadning for forskellige Fanger

Oversigtsbilleder

Forestilling nr. 107

I Anledning af deres Majestæts forestaaende Fødselsdag skal Justitsministeriet paa Grundlag af det fra Overinspektionen for Fængselsvæsenet modtagne sædvanlige aarlige Forslag og i henhold til hertil indkomne Ansøgninger tillade sig herved allerunderdanigst at andrage om Benaadning for nedennævnte 8 Fanger, hvoraf de 4 ere dømte til at faae Livet forbrudt, hvilken Straf imidlertid ved deres Majestæts Naade er formildet til Tugthusarbeide paa Livstid, nemlig:

a) Indstillet af vedkommende Straffeanstalt:

3) Peder Pedersen Skjødte, 54 Aar gammel.

Ved Højesterets Dom af 27 October 1868 blev han for Mord i Medfør af Straffelovens § 190ⁱ anset med Livsstraf, hvorved Spørgsmaalet om yderligere Straf efter §§ 280, 281 og 158 bortfaldt.

De med den paagjældende Sag forbundne nærmere Omstændigheder vare følgende:

Efterat Fangens under Sagen medtiltalte Sødskendebarn Ane Pedersen, der i 1861 i en Alder af 17 Aar var bleven gift med den 36 aarige Husmand Mads Hansen og var kjed af denne, i Efteraaret 1866 havde truffet Hans Chr. Hansen og var traadt i Forhold til denne, henvendte hun sig i Mai Maaned til Fangen og gjorde ham bekendt med sit Forhold til Hansen, samt at hun ønskede at blive af med sin Mand. Fangen lovede da at tage sig af Sagen og i den paafølgende Tid talte Ane Pedersen hyppigt til Fangen om at rydde hendes Mand af veien og pressede ham for Gjerningen, hvor hun flere Gange sendte sin Mand hen til Fangen for at denne skulde dræbe ham, men da Fangen ikke kunde bestemme sig hertil, uagtet han skulde have af Ane Pedersen 300 Rdlr. og af hendes Kjæreste 200 Rdlr. og derhos lod ham faae Smør 4 af 8 sk. pr. Pund under Kjøbmandsprisen, fik Ane Pedersen sin Mand til at lade opføre en Vognport ved Fangens Hjælp, for at denne kunde faae en bekvem Leilighed til Mordet. Den 29 November indfandt Fangen sig i denne Anledning ved Mads Hansens Bolig, medbringende en dobbeltløbet ladet Bøsse og Hagl og Krudt. Han tog vel Bøssen med sig hjem den nævnte Dags Aften, men medbragte den igjen næste Morgen og skjulte den i Tørvehuset de følgende Dage. Den 2 December gik Fangen og Mads Hansen, der vare blevne enige om at stjæle et Træ i den nærliggende Skov – hvilket Ane Pedersen havde tilraadet dem for at Mordet kunde faae Udseende af et Selvmord, ud for at udsøge et saadant, som de kunde stjæle om Natten, og efterat de derpaa havde tilbragt Aftenen sammen i Mads Hansens Bolig, hvori det endog i Overværelse af Sidstnævnte, der var tunghør, blev aftalt mellem Fangen og Ane Pedersen, at Mordet skulde udføres om Natten, gik Mændene ud Kl. 2 om Natten, Fangen medtagende foruden en Saugⁱⁱ tillige den i begge Løb med Hagel ladte Bøsse under Paaskud af, at de muligen kunde træffe Ænder i den derværende Vester-Nebel Aa. Da de kom til et Gjærde tæt ved Aaen, spændte Fangen Hanen paa det venstre Løb paa Bøssen for at fuldbyrde Mordet, og da de derpaa var kommen over Gjærdet, aftrak han Hansen, sikker paa, at Skuddet efter deres Stilling til hinanden maatte ramme Mads Hansen, der ikkun var fjernet ¼ Alen fra

I MARGIN:

INDSTILLINGEN BIFALDES
AMALIENBORG D. 1. APR. 1887

CHRISTIAN DEN 9.

Bøsseløbet, i Brystet eller Underlivet, og denne styrtede umiddelbart derefter om og faldt ud i Aaen, idet Bredderne paa det paagjældende Sted vare meget steile. Fangen lod ham ligge og gik tilbage til Ane Pedersen.

Foruden i det heromhandlede Mord havde Fange endvidere gjort sig skyldig i 3 Brandstiftelser i Aarene 1858, 1860 og 1861. Samtlige disse udførte han saaledes, at han stak noget Blaar op i Taget og i Blaaret kastede et Stykke brændende Fyrsvamp, og blev de alle udførte om Natten efterat Beboerne var gaaet i Seng. Der omkom Ingen ved disse Brandstiftelser. Den første udøvede han i Vrede imod sin Broder, der var Eier af Huset, og desuden? vilde han have Arbeide ved Husets Gjenopførelse, men de tvende andre Brandstiftelser udførte han efter Opfordring af de paagjældende Besiddere af Stederne, der havde givet ham Løfte om et Vederlag for Gjerningen af henholdsvis 50 Rdlr. og 20 Rdlr., medens det med Hensyn til Ildspaaættelsen paa Broderens Sted ved Dommen blev statueret, at Fangen, der selv gik iseng i Huset og forholdt sig vaagen, samt om fornødent vilde have gjort Anskrig, ikke ved sit Forhold havde udsat andres Liv for aabenbar Fare, blev dette derimod anset at have været Tilfældet ved de tvende andre af ham udførte Brandstiftelser.

Endelig havde Fangen, der havde ønsket at komme i Besiddelse af en Bog "Cyprianus" kaldet, som han havde hørt, at en paa Jordrup Kirkegaard begravet Mand skulde have havt med sig i Kisten, en Nat i Marts 1863 med sin senere fraskilte Hustru gravet ned i en Grav som han feilagtig antog for den paagjældende Mands, indtil han stødte paa en næsten forraadnet Kiste, i hvilken der imidlertid ingen Bog fandtes, hvorefter han til dels kastede Graven til igjen og fjernede sig.

For det af ham forøvede Mord blev Fangen, som angivet ved bemeldte Høiesteretsdom anset med Livsstraf, hvorimod Spørgsmaal om Straf for de øvrige Forbrydelser bortfaldt. Under 26 November 1868 behagede det imidlertid Deres Majestæt at formilde den idømte Livsstraf til Tugthusarbeide paa Livstid, hvorefter Fangen indsattes i Straffeanstalten den 23 December s.A. Han var da c 36 Aar gammel. Inspektionen for Straffeanstalten har med Hensyn til bemeldte Fange, paa hvem Reglerne i Anordning af 13 Februar 1873 ikke er gjort anvendelig, bemærket, at han stedse i de 18 Aar i hvilke han nu har hensiddet dersteds, bortset fra en mindre disciplinær Straf, stadigt har udvist et mere end almindelig rosværdigt Forhold. Han er en flittig og flink Arbeider, dygtig i sit Fag som Murer, og han har nu opsparret en ikke ubetydelig Kapital. Saavel hans legemlige som han sjælelige Evner ere efterhaanden blevne noget svækkede, og idet han lever i stadig Spænding i Haab om Løsladelse er det at befrygte, at hans Helbred skal tage uoprettelig Skade ved længere Hensiddet i Straffeanstalten. Han føler endelig Anger over sin Forbrydelse, og der er Anledning til at troe, at han eventuelt ikke vil misbruge Friheden. Under Hensyn til de saaledes oplyste Omstændigheder og idet bemærkes, at hans Medskyldige, som ?iftede ham til Mordet, er afgaaet ved Døden, tror Ministeriet ikke, at det kan have nogen Betænkelighed for Deres Majestæt nu at forunde den heromhandlede Fange Friheden.

ⁱ § 190: Den, som med Overlæg skiller et andet Menneske ved Livet, straffes paa Livet.

ⁱⁱ Saug = sav